

Kopjafaavatás a selmeci hagyományok és Molnár László emlékére

Ötvenéves évfolyam-találkozó az egykori alma materben

A Dunaújvárosi Felsőfokú Kohóipari Technikumban ötven éve végzetek emlékeztetésképpen az augusztus 31-i szombati napot: a diáktársak tanáraikkal közösen emlékoszlop állítással és jubileumi szakestéllyel ünnepeltek. Előbbi helyszínéül a Dunaújvárosi Egyetem előtti Molnár László park szolgált, utóbbi a főépület második emeleti aulájában került megrendezésre.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület részéről, annak elnöke, *dr. Hatala Pál*, a Vaskohászati Szakosztály elnöke, *Bocz András*, a Dunaújvárosi Szervezet korábbi elnöke, *Józsa Róbert*, a helyi szervezet titkára, *Kvárik Sándor* és további egyesületi tagok is jelen voltak a kopjafa avatásán (1–2. kép).

Az ünnepséget az ötven esztendővel ezelőtti gépész valétaelnök, *dr. Szántó Jenő* vezette elő. A Dunaújvárosi Egyetem képviselőjében *dr. Nagy András* tudományos és kutatási rektorhelyettes köszöntötte a résztvevőket, majd felidézte a felsőfokú intézmény önállósodásának és egyetemmé válásának történetét. *Dr. Szántó Jenő* külön üdvözölte az eseményen megjelent egyetemi hallgatókat. Nem tudott jelen lenni *Vass Miklós*, az első

kohász valétaelnök, akinek érdemeit hangsúlyozta a jubileumi ünnepség előkészítésében, de nem feledkezett meg *Kovács Ferencről*, a főiskola egykori tanáráról sem.

A kopjafa leleplezését követően koszorúikat helyezték el a megemlékezők, amit *dr. Széles Ottó* jubileumi valétaelnök avatóbeszéde követett:

Az emlékoszlop *Esztény Zsolt*, Erdélyben élő hétgyermekes édesapa alkotása, aki maga is selmeci kötődésű, a Brassói Erdészeti és Faipari Egyetemen végzett, és sokat vendégeskedett soproni szakestélyeken. Amikor elkezdte a fát megmunkálni, egyszer csak egy vasdarabbal találkozott, nem tette bele senki, egyszerűen bele volt növe. Kohászoknak, gépezeknek készül ez az emlékoszlop, úgy döntött, hogy maradjon csak benne, és íme, most itt látható, mintegy tanúságtételként, választott szakmánkhöz. Emlékeztessen ez az emlékoszlop arra, hogy nem feledtük a vidám diákeveket és a selmeci hagyományokat. Hálás szívvel emlékezünk volt tanárainkra és diáktársainkra, valamint Dunaújvárosra, amelynek három évig polgárai voltunk. A Felsőfokú Kohóipari Technikum igazgatója *Molnár László* volt, akit diákjai őszinte

szerepetük kifejezéséül Laci bácsinak szólítottak. Egész életében a magas színvonalú mérnökképzésért fáradozott és a diákságért tevékenykedett. Így lettünk mi is gazdagabbak azzal, hogy megismertette velünk a magyar műszaki felsőoktatás történetével együtt a selmeci diákhagyományokat. Minden rezdülésében a diákság érdekeinek ügyvivője és a diákság barátja volt. Hirdesse ez az oszlop: él nemzet e hazán, vannak méltó utódok, akik éltetik! Ezennel átadjuk ezt az alkotást a jövő nemzedékének, legyen ez az egyetem és Dunaújváros ékessége, mely hirdeti az idelátogatóknak: a selmeci hagyományok élnek.

A kopjafa üzenete: Nagyon sokan meg fognak itt állni, megnézik és nem biztos, hogy tudni fogják, hogy kinek és minek az emlékére állítottuk – mondta el *dr. Hatala Pál*, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület elnöke. – Olyan ez, mint a családi büszkeség. Elég, ha a család tudja, hogy ez az övé, nem biztos, hogy hivalkodó módon fog ezzel dicsekedni. Mi, akik összetartozunk, mindent megteszünk azért, hogy ez a szellemiség tovább öröklődjön és legyenek olyanok, akik tovább viszik ezt.

Kép és szöveg: Szente Tünde

■ 1. kép. A selmeci hagyományok és Molnár László emlékére felavatott kopjafa

■ 2. kép. Az ünnepség résztvevői között az OMBKE képviselői